

stoffer eller for andre færemomenter, som erhvervs-sygdomme.

(2) Medmindre det modsatte bevises, bør det antages, at sådanne sygdomme er af erhvervsmæssig karakter, såfremt arbejdstageren

- a) har været udsat for påvirkningen i mindst en nærmere bestemt periode; og
- b) har frembudt symptomer på sygdommen inden for en nærmere bestemt periode efter afslutningen af den sidste beskæftigelse, under hvilken han har været udsat for den pågældende risiko.

(3) Ved udarbejdelsen og ajourføringen af deres fortegnelse over anerkendte erhvervs-sygdomme bør medlemsstaterne i særlig grad have opmærksomheden henvendt på enhver fortegnelse over erhvervs-sygdomme, som fra tid til anden måtte blive godkendt af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd.

7. Såfremt den nationale lovgivning indeholder en fortegnelse over visse sygdomme, som antages at være af erhvervsmæssig karakter, bør der være adgang til at bevise, at sygdomme, der ikke er omfattet af fortegnelsen, og anerkendte sygdomme, som ytrer sig under andre forhold end dem, hvorpå antagelsen af deres erhvervsmæssige karakter beror, er erhvervs-sygdomme.

8. Kontante ydelser i anledning af arbejdsudygtighed bør udbetales fra den første dag i hvert enkelt tilfælde af tab af arbejdsfortjeneste.

9. Størrelsen af den kontante hjælp i anledning af midlertidig arbejdsudygtighed eller i begyndelsen af en arbejdsudygtighedsperiode eller i anledning af fuldstændigt tab af erhvervsevnen, såfremt tabet må antages at blive af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad, bør udgøre

- a) mindst $\frac{2}{3}$ af den tilskadekomnes arbejdsfortjeneste, dog således at der kan foreskrives en maksimumsgrænse for hjælpens størrelse eller for den arbejdsfortjeneste, der skal lægges til grund for beregningen af ydelsen; eller
- b) mindst $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste for personer, der er beskæftiget inden for det erhvervsområde, der omfatter det største antal erhvervsmæssigt beskæftigede mandlige arbejdere.

10. (1) Den kontante hjælp, der ydes for tab af erhvervsevnen, såfremt tabet må antages at blive af varig karakter, eller for en tilsvarende invaliditetsgrad, bør være en periodisk ydelse, der udbetales så længe tabet består, forudsat at invaliditetsgraden udgør mindst 25 pct.

(2) I tilfælde hvor tabet af erhvervsevnen, såfremt det må antages at blive af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad er mindre end 25 pct., kan den periodiske ydelse omsættes til et kapitalbeløb. Et sådant kapitalbeløb bør stå i rimeligt forhold til de periodiske ydelser og bør mindst svare til de samlede periodiske ydelser, som kunne være udbetalt for et tidsrum af 3 år.

11. Der bør tilvejebringes midler til i rimeligt omfang at yde hjælp til afholdelse af udgifter ved konstant bistand eller pleje i tilfælde, hvor den tilskadekomne har behov for en sådan hjælp, eller der bør ske en forhøjelse af den periodiske ydelse med en nærmere bestemt procentdel eller et nærmere bestemt beløb.

12. Såfremt en tilskadekomst under arbejdet medfører udelukkelse fra arbejdsmarkedet eller vansiring, og der ikke i fuldt omfang er taget hensyn hertil ved bedømmelsen af det tab, han har lidt, bør der være adgang til supplerende eller særlige ydelser.

13. Såfremt de periodiske ydelser, der udbetales til den efterlevende ægtefælle og børnene, ligger under de foreskrevne maksimumsbeløb, bør der tilstås følgende kategorier af personer en periodisk ydelse, såfremt de blev forsørget af den afdøde:

- a) forældre;
- b) søskende;
- c) børnebørn.

14. Såfremt der er foreskrevet en maksimumsgrænse for de samlede ydelser til efterladte, bør dette maksimumsbeløb ikke være mindre end størrelsen af de ydelser, der udbetales for fuldstændigt tab af erhvervsevnen, såfremt tabet må antages at blive af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad.

15. Størrelsen af de løbende, kontante ydelser, der udbetales i medfør af artikel 14, stk. 2 og 3, samt artikel 18, stk. 1, i konventionen af 1964 om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet, bør periodisk reguleres under hensyntagen til forandringer i lønniveauet eller i leveomkostningerne.

6. Kvindelige arbejderes stilling i en verden i udvikling.

(1. behandling).

Som grundlag for sit arbejde havde komiteen en af arbejdsbureauet udarbejdet rapport om beskæftigelse af kvinder med forsørgerforpligtelser, konkluderende i et forslag til en rekommendation. Komiteen ved-